

Τυραννική ὀλιγαρχία.

«... δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα». **Θουκυδίδης** (Γ' § 62).
 «... ὀλιγαρχία (παρέκβασις) ἀριστοκρατίας... (πρὸς τὸ συμφέρον) τῶν εὐπόρων...». **Ἀριστοτέλης** (Πολιτικά Γ' § 7).

Il n'y a point de plus cruelle tyrannie que celle que l'on exerce á l'ombre des lois, et avec leurs de la justice,...

MONTESQUIEU (Grandeur des Romains ch. XIV).

§ 112.—Βασιλοκρατία μετὰ βουλευτοκρατίας.

Ἐπὶ τῆς παμβασιλείας τοῦ Βαυαροῦ Ὀθωνος, ἡ κυβέρνησις, ὁ στρατός, ὁ στόλος, ὁ λαὸς ἓνα καὶ μόνον εἶχον ἢ ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν: τὴν τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὸ «ἱερὸν» πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ τὴν διὰ παντὸς — θεμιτοῦ ἢ ἀθεμίτου — τρόπον στερέωσιν τῆς δυναστείας του. Ἡ ἱερότης τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως (συντ. 1844 ἀρθο. 20) διετηρήθη μέχρι τοῦ 1862. Ἐπὶ τῆς (ψευδο)βασιλευσμένης δημοκρατίας, ὑπὸ τὸν Δανὸν βασιλέα Γεώργιον Γλύξβουργ, ἠγγανώθη τακτικώτερα ἢ συμμαχία τῆς βασιλείας μετὰ τῶν ἀπογόνων τῶν «καπιτανέων» καὶ τινῶν χρυσοκανθάρων ὁμογενῶν¹. Ὁ μὲν βασιλεὺς, μόνος (ἀνευθύτως) κρατῶν τὰ νήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προστατῶν αὐτοῦ, ἐδικαιοῦτο πρωτίστως νὰ προστατεύῃ καὶ οὗτος τὰ ἴδια αὐτοῦ συμφέροντα καὶ τὰ τῆς πολυτέκνου οικογενείας του, ἐν ἀνάγκῃ καί, ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο δυνατόν, διὰ διαμελίσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς πριγκιπάτα, πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀπειραγίδμων πριγκίπων καὶ πριγκιπισσῶν, ὡς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Φραγκοκρατίας. Οἱ δὲ ὑπ' αὐτοῦ σχεδὸν πάντοτε ὑποδεικνυόμενοι κομματάρχαι τῆς βουλῆς ἐδικαιοῦντο νὰ δυναστεύωσι τὸν λαόν, κατὰ κληρονομικὴν διαδοχὴν, ἐπίσης

¹ Στ. Βένου. Οἱ Χρυσοκάνθαροι. σ. 29.

